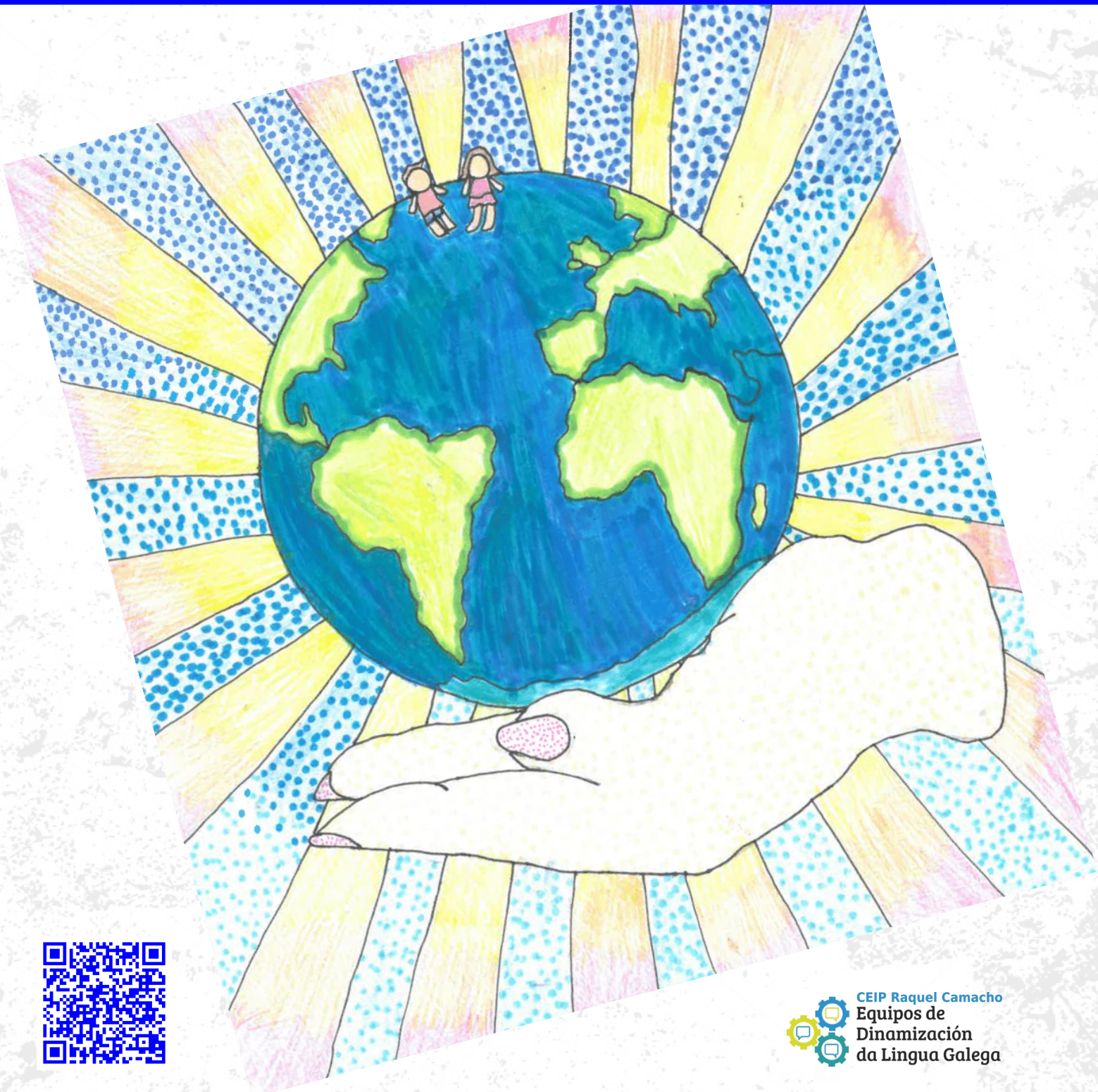

Xeiras XEILA

ilustrada

Arrúpote arrequecido no meu colo:
sómo-lo globo terráqueo pousado nos raios do sol,
teu pai.

Tódolos bebés son tú e ningún coma ti.
Tódolos nenos son tú e ningún coma ti.
Tódolos adolescentes son tú e ningún coma ti.
Tódolos mozos son tú e ningún coma ti.
Tódolos anciáns son tú e ningún coma ti.
Tódalas nais son eu e todas, coma min, saben que es único.

Darío a diario

arias
XELA

Dis ma-ma-ma
e consegues oitos pasos seguidos sen axuda
cara a nós. ¿Vesme?

Son a nai que te pariu e coida
face-lo necesario porque avances.

Aléxate
nesto
fíleo

A pita choca, o paxariño malferido,
o caracol e os seus cornos ó sol.
O dedo groso a come-lo ovo
ti sinalando en min o ollo de mamá.

Darío a diario

arias
XELA

Imos, meu ben, camiñar sereno
pola cidade sen ramplas nas aceras. Imos
comeza-lo xeito da túa vida, e mírame,
mesmo as bolsas dos meus ollos serán monecos
dos teus días xunta min.

A túa ollada incendiaria anima tartarugas plásticas,
camións de engano.
Con pernas magras percorres metros de corredor.
Que con cabeza e corazón limpo dirixas, meu ben,
a orquestra da túa vida.

Darío a diario

arias
XELA

Vencerse é cousa de se
tratar.

CEIP Raquel Camacho

50